

Arrest

nr. 72 040 van 16 december 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN, IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 5 december 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 november 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 13 december 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. MORJANE loco advocaat Z. CHIHAOUI en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweerde de Somalische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Mogadishu en te behoren tot de Gugundabe-clan (< Hawiye).

U werd in januari 1986 geboren te Mogadishu en woonde aldaar steeds in het Wadajir-district. Reeds meer dan 10 jaar beoefende u het beroep van autowasser nabij Hotel Shamo in het Wadajir-district. Uw vader was werkzaam als soldaat voor de regering van president Siad Barre. Na de uitbraak van de burgeroorlog was uw vader werkloos. Ongeveer midden 2009 werd uw vader aangeworven als soldaat in de regering van president Sharif. Uw vader was als soldaat gestationeerd in het Yaaqshiid-district te Mogadishu. In februari 2010 huwde u met H. S. R. (...) in het Wadajir-district te Mogadishu.

In augustus 2011 was uw vader, die regeringssoldaat was, op weg van zijn werkplaats in het Yaaqshiid-district naar huis wanneer hij om onbekende reden op straat gedood werd door Al-Shabaab. Eind augustus 2011, naar aanleiding van de moord op uw vader, besloten uw moeder, A.H. (...), uw echtgenote, H.S.R. (...), uw broer, A. (...), en zus, U.K. (...), te verhuizen naar Ceelasha Biyaha. U besloot achter te blijven in Mogadishu met het oog op het vinden van een nieuwe job. Op 15 september 2011 was u aanwezig in uw woning in het Wadajir-district wanneer 5 leden van Al-Shabaab naar u toe kwamen. Ze vroegen u toe te treden tot Al-Shabaab. U accepteerde hun voorstel omdat u vreesde dat u bij een eventuele weigering onmiddellijk gedood zou worden. Er werd u gezegd door de leden van Al-Shabaab dat u 3 dagen de tijd kreeg om u voor te bereiden en dat ze dan terug zouden komen. Op 16 september 2011 besloot u in te trekken bij uw nonkel langs moederszijde, A. (...), in de wijk Bulo Xubey in het Wadajir-district. U verbleef meer dan 1 maand in de woning van uw nonkel langs moederszijde, A. (...). Uw nonkel langs moederszijde, A. (...), vernam van u onbekende personen dat u vele keren gezocht werd door leden van Al-Shabaab in uw woning. Op 19 oktober 2011 verliet u Mogadishu met een vlucht van een u onbekende luchtvaartmaatschappij van op de Caden Cadde-luchthaven in het Wadajir-district. U verbleef gedurende 3 uur in een u onbekend land. Vervolgens reisde u met een vlucht van een u onbekende luchtvaartmaatschappij naar België. U vroeg asiel aan op 20 oktober 2011 op de luchthaven van Zaventem (zie verslagen Federale Politie van de luchthaven van Zaventem nr. BN/5386/11 van 20 oktober 2011 en PA/571/GC van 20 oktober 2011). U was niet in het bezit van enig reis- of identiteitsdocument.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Met betrekking tot de door u ingeroepen "vrees voor vervolging" in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie kan volgende bedenking worden gemaakt. U heeft het niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit zou bezitten.

Ten eerste laat uw geografische en politieke kennis over Mogadishu in het bijzonder, en Somalië in het algemeen, te wensen over.

U verklaarde tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal dat u in januari 1986 geboren werd in Mogadishu (gehoorverslag Commissariaat-generaal dd. 10 november 2011, p. 2) en uw gehele leven in het Wadajir-district te Mogadishu woonde (p. 2-3). U voegde hier aan toe dat clanleden van de Abgal (< Hawiye) in de meerderheid zijn in het Wadajir-district (p. 7). In dit opzicht is het dan ook opmerkelijk dat u sinds de uitbraak van de burgeroorlog geen enkele krijgshere bij naam kon noemen die tot de Abgal-clan behoorde (p. 7). Meer zelfs, u verklaarde in het algemeen geen namen van krijgsheren, rebellengroepen, milities of groeperingen in het algemeen te kennen in Mogadishu (p. 8) naast Al-Shabaab en Kulmis (p. 8). Wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u vroeg of er sinds 1991 bepaalde krijgsheren of milities waren die de controle verwierven over Wadajir (p. 8) oftewel Medina (zie informatie in administratief dossier) repliceerde u "Nee" (p. 8) hoewel uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat diverse krijgsheren in de loop van de burgeroorlog de controle, al dan niet gedeeltelijk, over Wadajir verwierven (zie informatie in administratief dossier). Wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u vroeg naar groepen die in Wadajir vochten (p. 8) repliceerde u "Soms vocht de regering en werden zij aangevallen maar ik ken de namen van deze krijgsheren niet" (p. 8). Wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u hierop vroeg "Kan u zich sinds de uitbraak van de burgeroorlog milities, rebellengroeperingen, krijgsheren [of milities] benoemen die in Wadajir vochten?" (p. 8) repliceerde u slechts 1 groep te kennen die Kulmis heet (p. 8). In dit verband is het merkwaardig dat u verklaarde nog nooit gehoord te hebben van Muse Sudi Yalaxow (p. 12) noch van Omar Finish (p. 14) hoewel uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat zij beiden krijgsheren zijn die de gedeeltelijke controle over het Medina-district (Wadajir-district) hadden in de loop van de burgeroorlog (zie informatie in administratief dossier). U kon voorts niet toelichten welke clans tegen elkaar vochten in het Wadajir-district (p. 12). U verklaarde voorts niet te weten wie controle had in Mogadishu van 1991 tot de komst van de UIC (United Islamic Courts) ongeveer 4 jaar geleden (p. 9-10) hetgeen toch merkwaardig is. Voorts is het opmerkelijk dat u verklaarde niet te weten of Al-Shabaab ooit bepaalde districten van Mogadishu controleerde (p. 10) hoewel uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat dit wel degelijk het geval was (zie informatie in administratief dossier). Tevens is het merkwaardig dat u verklaarde dat uw vader regeringssoldaat en dat zijn taken eruit

bestonden de politiestations te verdedigen wanneer de regering werd aangevallen (p. 14). In dit licht is het dan ook merkwaardig dat u geen belangrijke personen binnen de Somalische politiediensten bij naam kon noemen (p. 14) en verklaarde niet te weten waar het presidentiële paleis gelegen is in Mogadishu (p. 14). Daarnaast verklaarde u zowel tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal als in de door u ingevulde vragenlijst van het Commissariaat-generaal (dd. 28 oktober 2011) dat u reeds meer dan 10 jaar werkzaam bent als autowasser (vragenlijst, punt 10) (gehoorverslag Commissariaat-generaal, p. 6) en u voegde er aan toe dat uw werkomgeving zich situeerde nabij het Shamo Hotel in het Wadajir-district (p. 5) en dat uw klantenbestand in hoofdzaak bestond uit personen die in het Shamo Hotel verbleven (p. 5). In dit opzicht is het opmerkelijk dat u weliswaar op de hoogte was van het feit dat er in 2009 een bomexplosie plaatsvond in het Shamo Hotel (p. 6) doch dat u verder geen toelichtingen kon geven over de precieze omstandigheden van de bomexplosie (p. 6). Daarenboven is het merkwaardig dat u beweerde niet te weten of er al dan niet belangrijke mensen stierven in de bomexplosie in Hotel Shamo in 2009 (p. 6) hoewel uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat 4 ministers van de regering gedood werden tijdens deze bomaanslag (zie informatie in administratief dossier). Deze lacunes in uw kennis zijn des te frappanter daar u niet alleen beweerde gedurende meer dan 10 jaar werkzaam geweest te als autowasser zijn in de buurt van Hotel Shamo en uw klantenbestand voornamelijk bestond uit bezoekers van dit hotel maar ook verklaarde dat uw vader voor de regering werkzaam was (p. 4) ten tijde van de aanslag en u tevens verklaarde uw gehele leven gewoond te hebben in het Wadajir-district alwaar de bomexplosie plaatsvond (p. 2-3). U verklaarde voorts verkeerdelijk dat het Wadajir-district niet aan zee grenst (p. 9) hoewel uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat Wadajir over een lange kustlijn beschikt (zie informatie in administratief dossier) en slaagde er in het algemeen niet in andere districten in Mogadishu te benoemen die aan zee grenzen (p. 9) hetgeen toch merkwaardig is. Het is tevens merkwaardig dat u volgende termen niet kon toelichten: General Daud (p. 10), Halane (p. 10), Tima-Cadde (p. 10), Bulo Warabe (p. 10) en Tumbuluq (p. 11) gezien uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat dit namen van 3 van de 4 grote subdistricten van het Wadajir-district zijn (zie informatie in administratief dossier) aangevuld met enkele buurten van het Wadajir-district (zie informatie in administratief dossier). Wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u vroeg om steden of dorpen te benoemen die zich in de onmiddellijke omgeving van Mogadishu situeren (p. 9) verklaarde u slechts Beletweyne (p. 9) en Kismayo (p. 9) te kunnen benoemen hetgeen toch zeer weinig is. Bovendien blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat de steden Kismayo en Beletweyne respectievelijk ongeveer 400 km en ongeveer 300 km verwijderd zijn van Mogadishu hetgeen toch niet als 'onmiddellijke omgeving' kan worden beschouwd (zie informatie in administratief dossier).

Ten tweede blijkt uit uw gehoor voor het Commissariaat-generaal dat uw kennis van het Somalische clansysteem in Mogadishu in het bijzonder en in Somalië in het algemeen zeer beperkt is.

Zo verklaarde u dat zowel uzelf als uw moeder tot de Gugundabe-clan behoren (p. 6-7) en u verklaarde dat de Gugundabe-clan tot de clangroep der Hawiye behoren (p. 6). U voegde er aan toe dat uw echtgenote, H.S.R. (...), tot de Gaaljecel-clan (< Hawiye) behoorde en dat de Abgal (< Hawiye) in de meerderheid zijn in het Wadajir-district te Mogadishu (p. 7). In deze zin is het dan ook merkwaardig dat u naast de Gugundabe-, Gaaljecel- en Abgal-clans slechts één andere clan van de clangroep Hawiye bij naam kon noemen (p. 7). U verklaarde voorts geen clans te kunnen benoemen die verwant zouden zijn met Gugundabe (p. 7). U verklaarde voorts verkeerdelijk dat de Gugundabe-clan geen specifiek thuisland bezit buiten Mogadishu (p. 6) en beweerde tevens niet te weten of de Gugundabe ook in buurlanden van Somalië resideren (p. 12). Daarnaast is het opmerkelijk dat u verklaarde dat de clanleden van de Abgal in de meerderheid zijn in het Wadajir-district (p. 7) doch dat u geen enkele subclan van Abgal bij naam kon noemen (p. 7). Voorts verklaarde u dat leden van de clangroep Darod in Wadajir leven (p. 8) doch u kon in totaal slechts 4 clans van de clangroep Darod bij naam noemen (p. 9). Tot slot verklaarde u naast de clangroepen Darod en Hawiye geen andere clangroepen of clans in Somalië te kunnen benoemen (p. 12). Deze vaststellingen zijn echter uiterst bevreemdend gezien uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat in de Somalische samenleving genealogische afstammingslijnen aan kinderen aangeleerd worden vanaf een zeer jonge leeftijd (zie informatie in administratief dossier) en patriarchale afstamming tot in de details mondeling wordt doorgegeven (zie informatie in administratief dossier).

Uit voorgaande opmerkingen dient te worden geconcludeerd dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering de Somalische nationaliteit te bezitten. Uw kennis van het land dient immers in de eerste plaats te worden afgetoetst aan uw kennis van uw onmiddellijke leefomgeving. Uit uw foutieve verklaringen en ontoereikende kennis blijkt dat u

doelbewust tracht de Belgische asielinstanties te misleiden door zich voor te doen als afkomstig uit Somalië. Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven.

Wat betreft uw bewering dat u tot de Gugundabe-clan zou behoren (p. 6) kan gezegd worden dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat de clanleden van de Gugundabe (< Hawiye) hun thuisland niet alleen hebben in Somalië maar ook in Kenia en Ethiopië (zie informatie in administratief dossier).

Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal hebt afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit, omdat de Somalische taal niet alleen in Somalië zelf wordt gesproken maar eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenia (zie informatie in administratief dossier), en doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Uw identiteit, nationaliteit en reisweg kunnen, bij gebrek aan geldige documenten ter zake, niet worden nagegaan.

Er dient te worden opgemerkt dat u evenmin subsidiaire bescherming kan worden toegekend.

U heeft immers tijdens uw asielaanvraag niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit bezit. Bijgevolg heeft u dan ook niet aangetoond dat u een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zou lopen bij terugkeer naar uw land van oorsprong.

Uit dit alles blijkt dat de elementen die u aanbrengt niet van die aard zijn om te besluiten tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. "

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd. De materiële motiveringsplicht houdt in dat een administratieve rechtshandeling op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

De bestreden beslissing stelt dat de geografische en politieke kennis van verzoeker over Mogadishu in het bijzonder, en Somalië in het algemeen, evenals de kennis van het Somalische clansysteem in Mogadishu in het bijzonder en in Somalië in het algemeen beperkt is en besluit dat verzoeker zijn herkomst uit en nationaliteit van Somalië niet aannemelijk maakt.

Verzoeker betwist dit *in abstracto* door te stellen dat de zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding geschonden werd. Verzoeker betwist noch weerlegt de concrete motieven van de bestreden beslissing.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7

oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van verzoeker moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij hem aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

Het komt de Commissaris-generaal toe te beoordelen of uit de verklaringen van de verzoekende partij redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de asielzoeker de nationaliteit of land van herkomst of vroegere gewone verblijfplaats voldoende aantoont. Bij de beoordeling van de redenen voor de vlucht en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit van verzoeker, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van verzoeker. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van verzoeker. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van verzoeker daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten (RvV (Algemene Vergadering) nr. 45 395 van 24 juni 2010).

Verzoeker klaagt de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aan. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden, wat inhoudt dat hij zijn beslissingen moet stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 10 november 2011 op het Commissariaat-generaal werd gehoord, waarbij hij de mogelijkheid kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. Tijdens het volledige gehoor was hij in het gezelschap van een tolk die het Somali machtig is en heeft hij zich laten bijstaan door een raadsman. De bestreden beslissing is grotendeels gesteund op het verslag van dit gehoor. De Commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Aldus kan niet worden vastgesteld dat de commissaris-generaal hier onzorgvuldig heeft gehandeld.

De Raad schaart zich achter de bovenvermelde motieven uit de bestreden beslissing waaruit blijkt dat verzoeker zijn Somalische nationaliteit niet aannemelijk maakt.

2.2. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het EVRM.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM dient het volgende te worden opgemerkt. Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Verzoeker toont niet aan dat artikel 3 van het EVRM ruimer is dan artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen desbetreffend in dit arrest wordt gesteld.

2.3. Verzoeker heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Bij gebrek aan bewijs van zijn herkomst uit Somalië brengt verzoeker geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker citeert in zijn verzoekschrift een aantal uittreksels uit algemene mensenrechten rapporten neer. De loutere verwijzing naar rapporten van algemene aard over de toestand van het land van herkomst bewijst persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat in zijne hoofde een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat niet. Dit risico dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke.

Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 verrechtvaardigen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien december tweeduizend en elf door:

dhr. G. de MOFFARTS,
mevr. N. WELLENS,

wnd. voorzitter,
toegevoegd griffier,

De griffier,

De voorzitter,

N. WELLENS

G. de MOFFARTS